

Toni Catany

Venècia després de la llum

“ Sempre de nit, confusament,
cremen els mots, neixen imatges:
maduren cels, aurores, platges.”

Joan Vinyoli

L'any 2004, Toni Catany havia realitzat gairebé una dotzena de viatges a Venècia, i n'havia tornat amb una gran quantitat de fotografies, algunes de les quals havien ingressat ja al seu corpus creatiu. Aquell any, de fet, visità la ciutat dues vegades, i en deixà constància en un quadern de pell adquirit a un artesà de la Sereníssima. "Tornar a Venècia", va escriure en una de les pàgines a manera de títol, i tot seguit hi anotà, amb data de dia 4 de novembre de 2004, els següents mots:

"Des del *Piazzale Roma*, el vaporetto ha girat cap al Gran Canal, i quan he vist l'església dels *Scalzi* des de l'estómac m'ha pujat un no sé què. Sí, era emoció. I m'he posat a fer fotos".

Després d'aquell any, el nostre fotògraf encara hi havia de tornar diverses vegades, perquè la ciutat mai deixà de fascinar-lo i d'emocionar-lo, com demostren aquesta i d'altres notes que trobam a la seva llibreta veneciana.

La mirada de Toni Catany sobre Venècia no és una mirada fortuïta, és un retorn continuat que implicava l'encalç d'una visió travada al sentiment. La certesa que en els seus carrers, en les seves ombres i en les seves llums, no hi podia trobar sinó bellesa.

Han passat deu anys des que Catany publicà el llibre *Venessia*, un recull de 150 fotografies (entre les quals, algunes de les que es poden veure en aquesta mostra) que testimoniava aquesta bellíssima obsessió que fou per a l'artista la ciutat dels carrers d'aigua.

Després d'aquell llibre preciós, i de més de trenta-cinc anys tornant a Venècia, Catany encara havia d'ampliar la seva col·lecció d'imatges, perquè no defallia en la seva determinació, i continuà, fins gairebé els seus darrers dies, en percaç d'una plena satisfacció estètica.

Les fotografies que la Fundació Toni Catany presenta en aquesta exposició recorren totes les etapes d'aquesta recerca tècnica i artística, i en alguns casos en contrasten resultats, en el benentès que aquests contrastos són significatius per a entendre la naturalesa del seu treball creatiu.

Fa uns mesos, l'exposició *Toni Catany. D'anar i tornar*, portava a la sala de la Pedrera, a Barcelona, la proposta d'un nou discurs, a partir d'una aproximació diferent al seu corpus. En aquella mostra no hi figuraven les fotografies de Venècia, un altre dels temes d'*anar i tornar* de Catany. L'exposició anual que, des de la Fundació, i amb el patrocini de l'Ajuntament de Lluçmajor, dedicam a descobrir algun aspecte inèdit de l'obra de l'artista, ens permet posar el focus en aspectes més concrets del seu llegat fotogràfic, fins i tot en alguns que potser no foren prioritat per al fotògraf, com és el cas que ens ocupa. Des d'aquesta perspectiva, la tria d'imatges d'aquesta exposició ja no és la Venècia de Toni Catany, sinó la Venècia de després de Toni Catany que proposa al visitant la Fundació que porta el seu nom.

El perible visual que plantegen aquestes imatges, doncs, no és cronològic. El visitant hi trobarà, però, una evolució força evident, cap a la mínima expressió de la llum i del color. Després de tants viatges i de tantes imatges preses, Catany ens regalava, cap al prematur final dels seus dies, encara una sèrie de fotografies d'una Venècia fosca, algunes imatges de la qual es poden veure per primera vegada a Lluçmajor. Heus ací, doncs, *Venècia després de la llum*, els silenciosos moments de llums i d'ombres del nostre artista.

FUNDACIÓ TONI CATANY
www.fundaciontonicatany.cat

president
Miquel Bezares

vicepresident
Alain D'Hooghe

director
Antoni Garau

secretari
Lluís Segura

tresorer
Sebastià Rubí

vocals
Maria del Mar Bonet
Joana Font

28.09.2016 // 28.01.2017

Horari:

del 28 de setembre al 17 d'octubre
consultau el programa de fires

del 18 d'octubre al 28 de gener
dilluns a divendres de 9:00 a 14:00
divendres i dissabtes horabaixa de 17:00 a 21:00

amb el patrocini de:

Ajuntament
de **Lluçmajor**

